

Arrest

nr. 133 848 van 26 november 2014
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 juli 2014 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). De bestreden beslissing werd op 30 juli 2014 ter kennis gebracht aan de verzoekende partij.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 september 2014 met referentienummer 46385.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. KEMPINAIRE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij is op 6 september 2013 te Waregem in het huwelijk getreden met mevrouw N. B, die de Belgische nationaliteit heeft.

Op 10 september 2013 diende de verzoekende partij een aanvraag in tot vestiging, in functie van zijn echtgenote.

Op 28 januari 2014 besliste de burgemeester van Waregem om het verblijf van meer dan drie maanden te weigeren met bevel om het grondgebied te verlaten, daar de gevraagde stukken niet werden overgemaakt.

Op 30 januari 2014 diende de verzoekende partij opnieuw een aanvraag in tot vestiging, in functie van zijn echtgenote.

Op 23 juni 2014 werd aan de verzoekende partij gevraagd om alle nuttige stukken over te maken in het kader van een onderzoek op grond van artikel 42, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet). Op 24 juni 2014 maakte de verzoekende partij hierop stukken over.

Op 17 juli 2014 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is thans de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 30.01.2014 werd ingediend door:

(...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende documenten voor:

- arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur dd. 18.10.2011 voor deeltijdse tewerkstelling; bijbehorende loonfiches voor de periode september 2013 - april 2014; schrijven werkgever dd. 22.02.2013

Uit deze loonfiches blijkt niet afdoende dat de referentiepersoon beschikt over toereikende bestaansmiddelen zoals gesteld in artikel 40ter, tweede lid. Het inkomen van de Belgische referentiepersoon blijkt immers lager te zijn dan 120 procent van het bedrag bedoeld in art. 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Op 16.06.2014 werden bij betrokkene alle nuttige inlichtingen opgevraagd die onze dienst moet toelaten de situatie van betrokkene te onderzoeken, zoals gesteld in artikel 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980: 'Indien aan de voorwaarde betreffende de stabiele en regelmatige bestaansmiddelen bedoeld in artikel 40bis, §4, tweede lid en in artikel 40ter, tweede lid, niet voldaan is, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.' Deze instructies werden op 23.06.2014 aan betrokkene betekend.

Naar aanleiding van dit onderzoek legde betrokkene volgende bijkomende documenten voor:

- loonfiches voor de maanden januari-april 2014 op naam van de referentiepersoon (reeds eerder voorgelegd); loonfiche voor mei 2014

Tevens legt betrokkene diverse loonfiches op zijn naam voor. Er kan met deze documenten echter geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Immers, het is de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken (arrest RW nr. 119.532 dd. 26.02.2014).

Er werden geen overige documenten voorgelegd (overzicht elektriciteitsverbruik, huur, kosten vrijetijdsbesteding, ...). Op basis van de voorgelegde documenten heeft onze dienst geen zicht op de maandelijkse behoeften van betrokkenen. Bijgevolg wordt het voeren van een behoefteanalyse door betrokkene zelf onmogelijk gemaakt.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Gelet op het feit dat het verblijf van meer dan drie maanden aan betrokkene werd geweigerd en dat uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat zij geen aanspraak kan maken op enige verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, levert de gemachtigde van de Minister een bevel om het grondgebied te verlaten af krachtens art. 52, § 4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981.”

2. Over de grond van de zaak

In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de Richtlijn 2004/38 van de Europese Unie inzake vrij verkeer voor burgers van de EU en hun familieleden en van artikel 40ter en van artikel 42, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Ter adstruering van haar middel zet de verzoekende partij uiteen wat volgt:

“Doordat: verweester de aanvraag van verzoeker voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft geweigerd

Terwijl: het doel van de betreffende richtlijn is het handhaven van de eenheid van het gezin in de ruime betekenis van het woord en verzoeker overeenkomstig art. 40ter VW wel degelijk over een verblijfsrecht kan genieten

Zodat: de voormelde beslissing niet enkel de Richtlijn 2004/38 schendt doch ook voornoemde artikelen van de Vreemdelingenwet en derhalve nietig dient te worden verklaard

Toelichting :

Zoals reeds supra werd gesteld is verzoeker op 6 september 2013 voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van WAREGEM in het huwelijk getreden met de Belgische onderdane mevrouw BN voornoemd.

Samen wonen zij aan de (...) te WAREGEM.

Op 30.01.2014 hebben verzoeker en zijn partner zich aangeboden bij de bevoegde diensten van Stad WAREGEM teneinde een aanvraag gezinshereniging in te dienen.

Gezien verzoeker effectief het bewijs kon leveren van zijn partnerschap met de Belg, werd hem een bijlage 19ter afgeleverd.

Verzoeker werd na de woonstcontrole tevens in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

Verzoeker en zijn partner hebben zich steevast op diligente wijze gedragen en de gevraagde stukken overgemaakt aan de administratieve diensten. Dit deden zij op spontane wijze.

Eerder op toevallige wijze diende verzoeker op 23 juni 2014 een document ter kennisname te ondertekenen te WAREGEM. Een kopie van hetgeen verzoeker ondertekende werd aan hem niet meegegeven. Verzoeker welke de Nederlandse taal niet machtig is, wist dan ook niet wat hij ondertekende. Gezien het document niet werd meegegeven kon hij het ook niet voorleggen aan zijn partner.

Op geen enkel ogenblik hebben de bevoegde diensten van WAREGEM de aandacht van verzoeker of zijn partner gevestigd op het gegeven dat zij welbepaalde specifieke aanvullende info dienden over te maken.

Pas wanneer zij hun huidige raadsman consulteren en deze laatste aandrang bij de diensten te WAREGEM kon effectief kennis genomen worden van het document welke door verzoeker per 23.06.2014 werd afgetekend doch niet werd overhandigd.

Tot grote verbijstering van verzoeker, diens partner en hun raadsman diende te worden vastgesteld dat door verweester om expliciete inlichtingen werd verzocht en werd de burgemeester van WAREGEM verzocht verweester te berichten na een tijdspanne van maximaal drie maanden.

Verzoeker en zijn partner kunnen evenwel wel degelijk in behoeften voorzien en vallen niet ten laste van de openbare overheden. De partner van verzoeker werkt en geniet een maandelijks netto inkomen van om en bij de 1.232,00 €. Inkomen welke wordt aangevuld met vakantiegeld ten bedrage van € 700,00 en wellicht ook nog de eindejaarspremie, de eigen inkomsten uit arbeid van verzoeker ten bedrage van € 650,00 per week .

Als vaste kosten heeft dit gezin enkel en alleen: huur ad € 475,00/ maand; water ad € 72,63/ 3 maanden; elektriciteit ad € 138,69 / maand; telenet ad 23,70 / maand, brandpolis ad € 102,95 / jaar .

Partijen kunnen dus zeer zeker in hun behoeften voldoen is hebben nog nimmer bij het OCMW dienen aan te kloppen !

Verzoeker kan begrijpen dat nopens gezinshereniging de wet stelt dat de Belg over stabiele, toereikende bestaansmiddelen dient te beschikken. Dienaangaande dient evenwel een concrete beoordeling en analyse doorgevoerd te voeren EN dient deze te gebeuren op een correcte manier.

Verzoeker verklaart zich nader .

De bestreden bestuurshandeling werd genomen in toepassing van artikel 40ter, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt :

‘ Voor wat betreft de in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

-Dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkeloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

-Dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem zijn familieleden dekt. De koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden “.

Artikel 42, §1 tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt :

‘ Indien aan de voorwaarde betreffende de stabiele en regelmatige bestaansmiddelen bedoeld in artikel 40 bis, § 4 , tweede lid en in artikel 40ter , tweede lid , niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid ‘.

Uit de geciteerde wettelijke bepalingen ter zake moge duidelijk blijken dat indien de stelling zou dienen te worden aangenomen – quod non - dat de partner geen loon heeft gelijk aan 120% van het leefloon, de aanvraag tot gezinshereniging niet automatisch wordt geweigerd indien niet is voldaan aan de in artikel 40ter, tweede lid van de vreemdelingenwet opgenomen voorwaarden betreffende de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Krachtens artikel 42, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet dient in dergelijk geval te worden onderzocht of de burger van de Unie die vervoegd wordt en zijn familieleden, over andere inkomsten beschikken om in behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden.

Uit het feitelijk relaas zoals supra gegeven alsmede de stukken kan verzoeker niet ontkennen dat hij op 23.06.2014 te WAREGEM een stuk ondertekende. Verzoeker en diens partner zijn dienaangaande evenwel formeel daar waar zij stellen dat verzoeker nimmer document meekreeg zodat op geen enkel ogenblik voor hem duidelijk was (of werd gemaakt) wat hij ondertekende.

Uit hetgeen supra werd gesteld moge tevens dat verzoeker en zijn partner wel degelijk stukken kunnen voorleggen om aan te duiden dat zij niet ten laste vallen van de openbare overheden.

In het kwestieuze stuk welke de datum van 23.06.2014 draagt is tevens sprake van een termijn van 3 maanden doch verweerster laat nog geen maand voorbijgaan teneinde een beslissing te nemen !

Verzoeker meent dan ook terecht te kunnen stellen dat hier misschien een poging werd gedaan teneinde een behoefte analyse te doen doch door deze op de hierboven geciteerde wijze te organiseren meent verzoeker dat in casu zeer zeker kan gesproken worden van een schending van artikel 42, § 1 tweede lid van de vreemdelingenwet .

Wanneer deze behoefte analyse op correct en diligente wijze zou zijn doorgevoerd dan zou men tot de conclusie zijn gekomen dat het gezin van verzoeker wel degelijk in zijn behoeftes kan voorzien.

Verzoeker meent dan ook dat dit middel als grond voorkomt.”

In een vijfde middel voert de verzoekende partij onder meer de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan waarbij zij opnieuw aanstipt dat de verwerende partij haar behoefteanalyse niet op een correcte wijze heeft uitgevoerd. Zij stelt wederom dat indien de verwerende partij de door haar vooropgestelde termijnen had gerespecteerd, zij had dienen vast te stellen dat het gezin wel degelijk in zijn eigen behoeften kan voorzien.

Uit de uiteenzetting van het eerste en het vijfde middel blijkt onder meer dat de verzoekende partij aanvoert dat de behoefteanalyse die door de verwerende partij diende te worden uitgevoerd niet op een correcte en diligente wijze is geschied doordat de verwerende partij de termijn van drie maanden om stukken binnen te brengen niet heeft gerespecteerd. Uit deze uiteenzetting blijkt dat de verzoekende partij aldus een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 42, § 1 van de vreemdelingenwet aanvoert.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken de burgemeester van Waregem op 16 juni 2014 heeft aangeschreven met de vraag om de verzoekende partij uit te nodigen om voor 4 juni 2014 bijkomende inlichtingen over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken teneinde de door artikel 42, § 1 van de vreemdelingenwet vereiste behoefteanalyse te kunnen opmaken. Aangezien de brief pas op 16 juni 2014 werd verstuurd, is het duidelijk dat de vermelding van de datum van 4 juni 2014 een materiële vergissing betreft. Evenwel wordt verder in de brief melding gemaakt van een termijn van drie maanden *“indien betrokkene niet ingaat op uw uitnodiging binnen de drie maanden na de datum van deze brief, of indien betrokkene niet binnen de gestelde termijn de documenten voorlegt”*, zodat kan worden gesteld dat het de bedoeling was om aan de verzoekende partij een termijn van drie maanden toe te kennen om bijkomende inlichtingen te verstrekken. De verwerende partij die hiermee geconfronteerd werd ter terechtzitting weerlegt dit gegeven niet.

De Raad is van oordeel dat het bestuur niet zorgvuldig heeft gehandeld door eerst aan de verzoekende partij een termijn van drie maanden toe te kennen om bijkomende inlichtingen te verschaffen en vervolgens zonder deze termijn te laten verstrijken, al na 1 maand een beslissing te nemen. Uit de stukken die de verzoekende partij bij haar verzoekschrift heeft gevoegd, blijkt dat zij wel degelijk in het bezit waren van stukken om te bewijzen welke hun behoeften zijn en wat hun bestaansmiddelen zijn, waarmee zij zouden kunnen proberen aan te tonen dat zij niet ten laste zullen vallen van de openbare overheden.

Aldus kan de verzoekende partij worden gevolgd waar zij stelt dat de behoefteanalyse niet op een correcte en diligente wijze is gevoerd.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 42, § 1 van de vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

Het eerste en vijfde middel zijn in de aangegeven mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 juli 2014 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten worden ten laste gelegd van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend veertien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU